

**Kort beskrifning på en del af hans kongl.
höghet prinsens af Ponte Corvo Sweriges
utkorade kronprins Johan Baptist Julius
Bernadottes lefnads händelser. Tillägnad det
hederwärda bondeståndet i Sverige**

Kristianstad
1810

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

EX.A

Kort Beskrifning

på en del

af Hans Kongl. Høghet

Prinsens af Ponte Corvo

Sveriges utkorade KronPrins

JOHAN BAPTIST JULIUS

BERNADOTTES

Resnads Hændelser.

—
Tilläggnad det Hederwårda Bondeståndes
i Sverige.
—

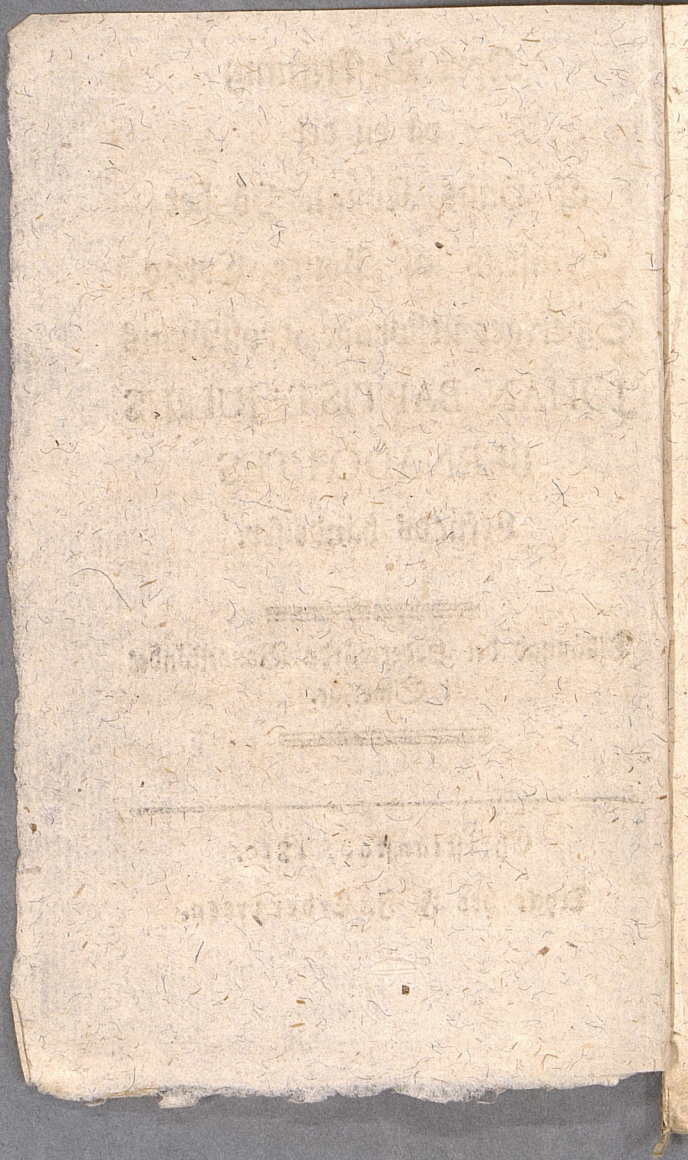
Christianstad, 1810.

Strykt hos J. J. Cebergreen;

Heil
Su
CXVII
(Pre)

700-7829

1810

Företal.

Sedan jag länge med uppmärksamhet hört det Hederwårda Bondeståndets sammankommande önskan, att kunna bekomma en Beskrifning på Vår högst älskade Kron-Prins, Hans Kongl. Höghet
JOHAN BAPTIST JULIUS
BERNADOTTES ärorika och

Ihsande Lesnadsbana, för att
Derigenom kunna göra sig ett
fullkomligt begrepp om huru
lyckliga utsigter yppat sig för
vårt älskade Fädernesland,
som, på branten af sitt fall,
Helt och hållit tycktes vilja
Fullstörta. Har jag, genom
denna lilla Boks utfärdande
från Trycket, trodt mig gå
denna det Hederwårda Bon-
ståndets önskan tillhanda.

Jag anser öfwerflödigt hos
Eder recommendera detta verk,
hällst jag wet, det är så, ja,
jag vågar säga, ingen ibland
Eder, som ej brinner af åtrå
och längtan, att med säkerhet
kunna göra sig underrättad
om en Herres lefnads händel-
ser, som genom sin sällsynthet
billigt väcker allas beundran.

Di skall ock med samma

Beundran och nöje låsa denna
beskrifning; Och till slut med
rörda hjertan tacka den Alls-
mäktige, som med Nåd och
Barmhertighet skadat ned på
sitt Folk.

JOHAN BAPTIST JULI-
US BERNADOTTE år född
i Pau i Bearn den 26 Januarii
1764, af fattige och oförmögne
Föräldrar, hvilka dymedelst ej
woro i stånd gifwa honom någon
uppfostean, som kunde gifwa Hans

stora själs egenheter, en tidigare bildning. Således utan allt hwad man kan räkna för vårt liffs nödwändighet, erfor han åswen i sina spädaeste år de största motgångar. Han följde likwål föremålet för sin håg, den, att bland Söderneslandets Förswarare blifwa en Medlem och antog dervöre tjenst 1779 wid ett Regemente kallat Royal Marine. Man är likwål ur stånd att från denna tid, till år 1789, då Han ännu stod som

och då Han där lämnat de utmärktaste Bewis på tapperhet, återkom Han, om en gansta kort tid till sin födelse ort, prydd med de utmärktaste Segertecken.

Hans stora tapperhet, som aldrig försträcktes för någon fara, så wäl som Hans insigter wid utförandet af de måst swåra ställningar, gafswo anledning till uppmärksamhet, och Han beforderades snart till Brigade General. Likwäl

wäl icke skäld öfwer denna med-
 gång, som wida öfwer gick Hans
 förmodan, stod Han fast i alla om-
 wäxlingar af mot- och medgång.
 Han upphörde icke eller att wara
 sitt Fädernesland till nytta, och
 blef åter befordrad till Divisions
 General.

De Österriska Troupparnes
 nederlag wid Lahn, Bloquerin-
 gen af Manntz, men måst öfwer-
 gången öfwer Rhein, då Han war
 en

en bland de första, lade grunden
 till Hans ära. Han bewistade
 ock med sin Armee, utom en myc-
 kenhet mindre betydande affairer,
 träffningen wid Fleurus den 24
 Junii 1794, och deltog året der-
 på i öfvergången öfwer Rhen den
 2 Julii 1795, och samma år i
 Augusti åröfrade Han Altdorf.
 Dock har icke alltid Lyckan i alla
 dylika företag varit Hans lott.

I en Attaque, som föregick

Den

Den 22 Augusti mid Teimngen,
 Då Erkehertig CARL war Com-
 menderande för Österriska Ar-
 meen, måtte General BERNA-
 DOTTE efter ett starkt motstånd
 alldeles slagen, första gången öf-
 werlemnna Segren i Fiendens hän-
 Der.

Under Kriget hade Franka
 Armeen, gjordt sig så hatad, att
 till och med under det de segrade,
 fattades dem tillförfel, och detta

B

hal

tilltog i så stark grad, att man af-
 far dem icke allenast all möjlig
 tillförskel, utan Allmogen, men
 näst i Bambergsta Landet, till-
 fanga togo flere mindre afdelnin-
 gar, hwilka hade kommit att af-
 wika från huswudstyrkan och dö-
 dade dem.

Fransmännen, härigenom
 uppretade, utspändde många ty-
 ar, och just härigenom tilltog de
 andras raseri ännu mer. Franska
 män

männem angreps å alla sidor. —

De Landskap hwarigenom de passerade, tycktes hafwa sammansatt sig till deras undergång. General BERNADOTTE, hvars ädla tänkesätt ej gillade detta, bjöd till, med all möjlig magt, att hindra och straffa hwarje dylikt företag, men Hans önskan want icke aldeles sitt systemål, ty flere af de öfrige Franska Generaler wore ej af samma öma tänkesätt med honom.

År 1796 bewiskade Han Kejsar Napoleons segrande Fälttog uti Italien, och wid öfvergången öfwer Floden Taguamenta utmärkte sig åter wår General mycket. Den 18:de Mars framryckte han för Grandiska, hwilken straxt gaf sig, hells warhan ock med sina Adjutanter i de största favor. MURAT, nu mera Konung i Neapel, war en bland dem, som tjente under Hans Favor. För att ännu mer upprätta täflan emellan de Comens

menderande Generaler, Kref verk-
 ställande Directorium till flere I-
 talienska Armeens Chefer, och
 bland dem till General BERNA-
 DOTTE, af följande innehåll:

”Medborgare General! De
 tappre Divisionerne från Rehn
 hafwa utmärkt sin förening med
 Italienska Armeen genom segrar
 och deras Anförare wisat sig wär-
 dige att förena de wid stränder-
 na af denna Flod samlade La-
 graf.

8

grar med dem, som deras Wap-
penbröder fördadt wid Elsi. —
Ni! Medborgare General! har i
Synnerhet wisat, att Ni redan gjordt
Er bekant med denna nya Krigs-
Theatern, och de insigter, som
den fordrar. — Prins CARL har
wid Grandiska, måst igenfånnat
den, hwars driskighet och skicklighet
han ofta frugtadt i Tyskland.²⁰

Då Han af BONAPARTE
blef skickad till Paris, för att öf-
wers

werlemma de Segertecken, hwilka
 blifwit ärofrade wid Beschiana,
 wille man befordra Honom till
 Commendant i Marseille, men
 Han wägrade detta, och wille
 håldre återwända till sine Wa-
 penbröder, med hwilka Han för-
 skaffat Europas högackning och
 beundran. — Under tiden afflöts
 Freden i Campo Formio, och
 Kriget nådde sitt slut på en gan-
 ska kort tid.

General BERNADOTTE, som
likväl icke under Fredliga tider
saknade tillgång att tjena sitt Fä-
derne-land, utnämndes den 18:de
Februarii till Ambassadeur i Wie-
en, återkommen till Paris, från
denna befattning, tillbjöds honom
ett Militairiskt Befäl, hwilket han
likväl wägrade att antaga; Äf-
wen ärböd man honom Ambassa-
dörskapet i Haag, hwilket han
ock afslög att emottaga. Just
wid denna tid intogs General
BERNA-

BERNADOTTE af ett så wäl i
hjersta, som utseende stönt Frun-
timmer i Avignon, wid namn
BERNADINE EUGENIE CLARY,
Syster till JOSEPH BONAPAR-
TES Gemål.

En liten tid härefter utbröt
åter Kriget, och Han måste ifrån
Kärlekens armar, Sig i Krigets
hotande faror kasta. — Han war
då utnämnd till Chef för Obser-
vations Armeen, som blott bestod
af

af 12000 man, med hwilken man
 icke mycket kunde uträtta mot en
 wida öfwerlägsen flok fiende.

Sedan Han då å Stridsfäl-
 tet erhållit många Segrens La-
 gar, nedlade Han befälet och ha-
 skade till Paris, hwaräst Han ut-
 nämndes till KrigsMinister; Här
 hade han tillfälle wisa sina stora
 insigter och blef dertfore härtill ut-
 nämnd, emedan Republikuen war
 i behof af en Man, som med nit
 och

och driftighet kunde upprätta det
bristande i anstalterna. — Men
snart förföljd af hat och afvund
nedlade Han sitt Embete.

General BERNADOTTE prydd
med så stora egenskaper, århöll de
ter ett Bewis på den aktning Kej-
sar NAPOLEON hyste för Honom
och blef, då den ryktbara Revo-
lution kort darestes utbrast, först
utnämnd till Stats-Råd, och se-
dan befälet emot Rebellerne i Bens
dec,

Dec, och genom sin stora kloshet,
tillintetgjorde Han Insurgenter-
nas anslag. Till belöning härfore
ärhöll Han genom Decret af den
19 Maji 1804, Marskalk af Frank-
rike.

En tid derefter, eller den 2
December 1804, då Frankrike blef
förvandlat till Kejsardöme, var,
wid Kröningen, Marskalk BERNA-
DOTTE Halskedjan. Derefter
blef Marskalk BERNADOTTE be-
ordrad

ordrad att emottaga befålet i Hans
nower.

Ibland de första företag Han
der gjorde war att Han inneslöt
Bremen, af hwilken Stad Han
begärte, såsom Lån århålla En och
en half million, men det nekades
att försträcka Honom desse penning-
gar — Dock måste Staden genom
det att man betog den all til förs-
sel lämna 200,000 R:dr, hwares-
mot den århöll Förskrifningen och

fri Segelfart p. Weser — Hamburg försträckte en lika stor Summa, men då ordningen kom till Lybeck, förklarade denna Stad sig hwarken äga Penningar eller Credit.

Uti April 1805 erhöft BER-
NADOTTE Swarta Orms Orden
ifrån Preussen, och en kort tid
derefter St. Håberg Orden från
Beijern.

Ett stort Bewis på Marskalk
 BERNADOTTES mänsklighet, som
 Hannoveranerne ärkänna Honom
 Kan man icke med skäl här förbi-
 gå. Han lät sig sjelf betjena af
 det Kongl. töket, inskränkte Gene-
 ralernes underhåll, och tilldelte
 Officerarne penningar i stället för
 den förisning de borde erhålla af
 sina Wårdar. Han lindrade mye-
 ket de fattigas bördor och då stor
 brist på Grannemål insindög sig
 1805, förskref Han Säd från Frank-
 E 2 rike

rike. — Han lät och flere Regementen afgå till deras hemorter, och de öfrige 20,000 Man gick från Hannover, då kriget börjades med Österrike 1805.

Under detta Österriska krig då Marskalk BERNADOTTE så många gånger visade sin oförtrutenhet wid de största faror och stora stora insikter i Politique wid de måst brydsamma anstalter, want och Hans frigsära ny glants. Han
blef

blef genom Decret af den 5 Junii utnämnd till Herrtig af Ponte Corvo. Detta Land, hwarom Påfwen och Neapel länge twistade, emedan det hade sitt läge emellan bägge Staterne, ärhöll Han såsom en Egendom, den Han ägde efter Eget godtycke disponera, men likwål såsom ett Lån af Kejsaren.

Prinsens af Ponte Corvo sedan denna tid många gånger wi-

sade tapperhet, hwilket för att ef-
 wara för widlyftig, man här för-
 bigår, är ett ännu större Bewis
 på Hans stora och sällsynta stic-
 lighet wid utförande af de måst
 swåra Planer; Hans handlings-
 sätt wid de tillfällen då Han öf-
 werwunnit sina fiender, äro ock ett
 lika stort Bewis på mänsklighet,
 och en ädel Caractair.

Måtte! hwar och en Segras-
 se tråda i dennes fotspår, då skall
 werke

werldens tackfambet blifwa hans
 åra, och de öfwerwundnes wålfiga
 ner, sprida gians åt hans odödlis
 ga namn!

JOHAN BAPTIST JULIUS
 BERNADOTTE, Swea Rikes, d.
 21 Augusti 1810, utkorade Kron-
 Prins, är förmåld den 16 Aug.
 1798, med BERNANDINE EUGE-
 NIE, som är född den 8 Novem-
 ber 1781. Dese bägge höga Per-
 soner äga tillsammans en Son

mid namns JOSEPH FRANTZ OSCAR, som är född den 4 Julii 1799, och är med all sorgfällighet och ömhet, Hans, af sina Föräldrar ärfda stora egenskaper, tidigt utvecklade, för att i en framtidig sanna Lycka, glädje och välsignelse åt vårt älskade Fädernesland.

Hans Kongl. Höghet Kron-Prinsen, har nu mera antagit namn af CARL JOHAN.

Hans Kongl. Höghet Kron-
Prinsen CARL JOHANS

VAL på Rikssalen i

Stockholm den 5 No-

wember 1810.

Stormåttigste Allernåd-
digste Konung!

Då jag i dag framträdde inför Eder
Majests Thron, omgifwen af Rikets för-
samlade Ständer, är det min första skole-
dighet, likasom det första behof för Mitt

E s

hjer

Hjerta, att för Eder Maj:ts fötter ned-
 lägga ett offentligt offer af de heliga och
 oföränderliga tänk-sätt, som under hela
 Mitt lif skola sätta Mig wid Eder Maj:ts
 Person.

Jag ägnar denna gård åt Min Kon-
 nung, men ännu mer åt den Furste, som
 länge innan Han uppsteg på Thronen,
 hade, genom Sina dygder, tillkunnit
 Sig Nationens kärlek och förtroende.
 I de måst brydsamma omständigheter har
 Staten alltid tagit sin tillflykt till Eder
 Maj:it. Twenne gånger har Thronen
 varit ledig; och twenne gånger har E-
 der

Der Maj:it utöfswat Konungamäktens mäs-
 dosamma pligter, utan annan ärelyfnad
 än det Allmännas wäl. Men hastigt
 utbröt en af dessa Statsbrölsningar, som
 Himmelen någon gång synes tillåta sås-
 som en warning för Konungar, och Swens-
 ka Folket beswor Eder Maj:it att intaga
 samma Thron, som Eder Maj:it så län-
 ge och så tappert förswarat.

Hade Jag wäl någonsin kunnat förs-
 utse, att Jag en dag skulle förenas med
 så ärorika öden, och att, sedan Eder Maj:it
 på Mig såstat Sitt Folks uppmärksam-
 het, Eder Maj:it ännu skulle öka måttet

af så mycken godhet, genom mitt upps
tagande till Sin Son? Ett så ämt och
heligt Namn uppsoller Min själ med
den ädlaste ärelöstaad. Huru stor blir
ej Min förbindelse, att förtjena, att upp:
rätt hålla det lysande Namn Eder Majest
t dag Mig tillägger. Det är ej utan
ett stort misstroende till Min egen förmå
ga, som jag emottagit ett kall, på en
gång så svårt och så hedrande. Då Jag
fattade detta beslut, war det i den tan
ken, att Jag i allt skulle följa Eder
Majests råd, och att Jag, wid Des si
da, skulle lära mig den stora och ans
varsa

swarsfulla Konsten att regera. Må Him-
 meln länge unna Mig den lycka att
 upplysas af Eder Maj:ts lärdomar! Gif-
 we Gud att Min Söns ännu unga själ
 må bildas efter Eder Maj:ts, och djupt
 hos honom inpräglas de stora efterdömen
 Eder Maj:it lemnar åt Sine Efterträdare!

Gode Herrar af Ribberskapet och
 Adeln! Kallad att wara Thronens och
 Statens förste Förswarare, hoppas Jag
 att I understödjen Mig i detta ädla wärf.
 I weten det, Gode Herrar, det ursprung-
 liga Adelskapet har wärit en belöning
 för stora Tjenster emot Fäderneslandet —

— och hwilka förbindelser äga ei de emot Staten, som genom födslen ånjuta hwad deras Förfäder förwärfwat? — Uppoffring af deras lif, wid hwarje tillfälle, är den ringaste af deras pligter; Det är endast genom efterdöme af en fullkomlig oegennyttia, af en oinfränkt oundergifwenhet för Konungen och Lagen; Det är ändtelliggen genom en lefnad utan förebräelse, som man rätt bibehåller ädelheten af sin börd.

Gode Män af det Wördliga Presteståndet! Ewangelii Gudomliga Lära, hwars Tolkare I ären, bör tjena allamang

människor till ledning och ljus. Den
 Innesattar lärdomar för Konungar och
 Folk. Jag skall med nöje omgiffwa Mig
 af Edra Kunstfäp, och Mitt hjerta skall
 wedergålla Eder: det goda I gören, då
 I, såsom wärdige Lärare, fringspriden
 Jesu Christi. Ords förestifter och hug-
 sivalteiser.

Gode Män af det Löfliga Borgas
 reståndet! I do ghet, Handel och Näs-
 ringar. befästa Statens förkofran, då de
 öka den enskilda wälmågan. Hos ett
 fritt Folk och under en rättträdig Reges-
 ring, söra snille och förtjenst till allt, och

de som utmärka sig bland Edert Stånd;
 hafwa stora rättigheter till Regentens
 aktning och tacksamhet.

Och I, Redlige Danemån af
 Bondeståndet! Jag har öfwer allt hört
 berömmas de egenstaper som utmärka
 Eder; Jag ser med liflig sinnesörfelse det
 hånnerliga wårde Fäderneslandet Eder
 ägnar. De förtjena och denna gård,
 de Mån, hwars armar antingen lifnåra
 Staten, eller tjena till dess wårn! Fort-
 saren, att genom Eder idoghet och ge-
 nom utöfningen af Christliga dygder, he-
 dra det nyttiga och wördnadswårda Stånd;

till hwilket J. hören. Eder. Konung wa-
 rar som en Far öfwer Edra älsigganden.
 Hans Maj:et skall tillåta Mig att dela
 Des ömma omwårdnad för Eder:

Swersta Folkets Ombud!! Det
 är nu till Eder alla Jag talar. Kon-
 nungen har behagat föreslå Mig till Årfe-
 winge af Des Thron; J. hafwen be-
 frästat detta Wal genom ett scritt och en-
 hålligt beslut, och Hans Maj:et trycker i
 dag oupplöslighetens Insegel på de band,
 som redan förenade Mig med Eder; En-
 så utmärkt godhet och förtroende ålägger
 Mig stora förblindelser; Jag känner dem:

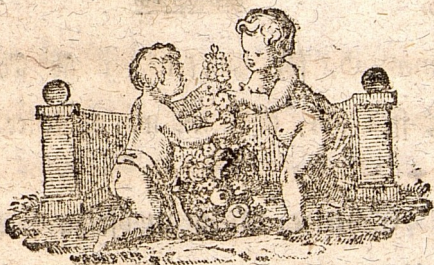
Hifligen och har ett fast beslut att dem
 uppfylla. — Uppfödd i Läger, medför:
 Jag åt Eder en öppen och redlig själ,
 en oinfränkt tillgifsvenhet för Konungen,
 ett varmt nit att göra allt för Mitt nya
 Söderneslands sällhet. Med sådana tän-
 kesätt hoppas Jag kunna uträtta något
 godt.)

Den sunnda Stats-Läran, den en-
 da, som Guds Lagar godkänna, bör var-
 ra grundad på rättvisa och sanning.
 Sådane äro Konungens grundsatser; de
 skola också blifwa Mina. Jag har sett
 Briget på nära håll; Jag känner alla dess
 obygga

ofhyggliga följder; det ges ingen eröfring,
 som kan skänka Fosterlandet tröst för des
 Söners blod, spildt på en främmande
 jord. Jag har sett Fransmännens Stor-
 re Kessare, så ofta krönt af Segrens La-
 gar, omgifwen af Des döswertwinnerska
 Hårar, sucka efter Fredens Öls.
 Ja, Gode Herrar och Swenske Män!
 Freden är det enda ärorika mål för en
 wis och upplyst Regering; det är icke en
 Stats widd, som utgör des styrka och
 des sjelfständighet; det är des Lagar,
 des Handel, des Arbetsflit, och framför
 allt des Nationalanda. Sverige, det

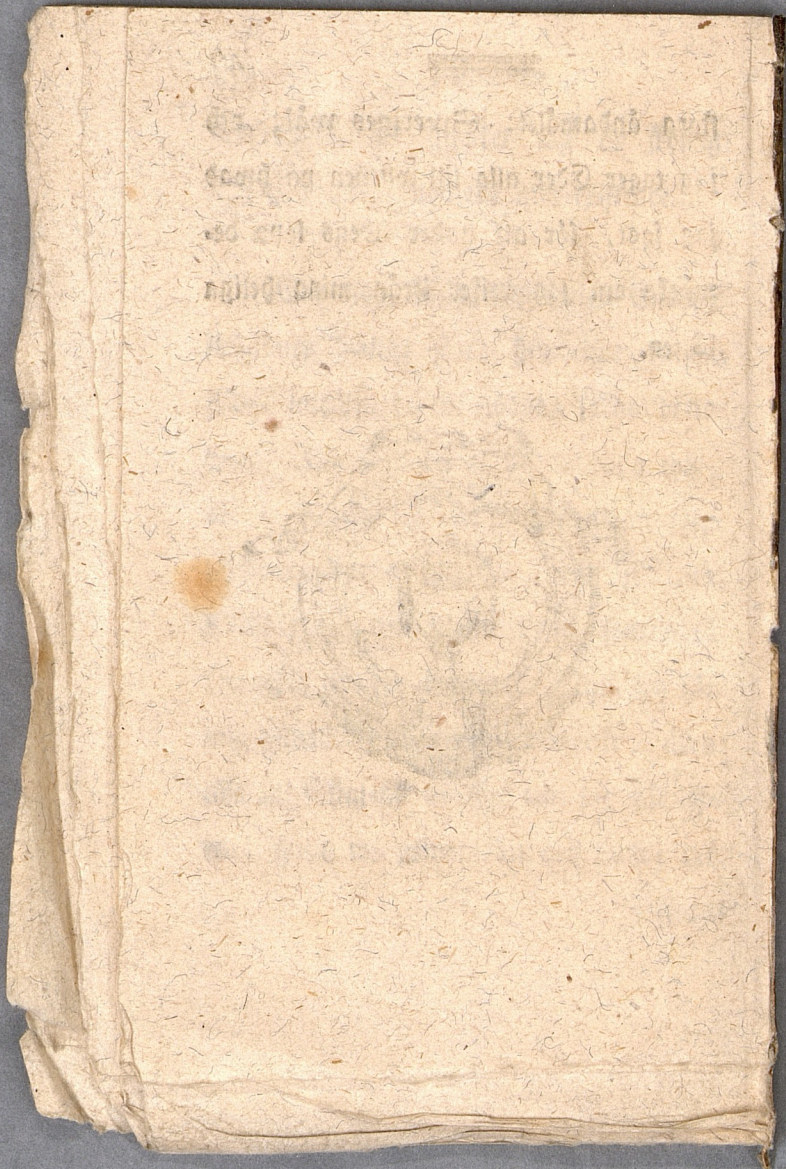
är sant, har gjordt stora förluster; men
 Swenska namnets ära har likwål ej
 deras lidit. Uderkastom Ds Försynens
 beslut, och påminnom Ds Gode Herrar
 och Swenske Mån, att Den lemnat Ds
 Guds tillräcklig för Wår bergning, och
 Gern att Ds försvara.

Hans Kongl. Høghet Krön-
Prinsens yttrande, till de vid
Hans K. Høghets afresa från
Paris, hos honom för-
samlade Swenskar:

Jag är hel och hällen Swensk, och
känner mina förbindelser till mitt nya Fä-
der.

www.books2ebooks.eu